

Kallioalue: Pappilankallio

Kunta: JOKIOINEN

Sijaintitiedot: Forssasta länteen, Vaulammin kylästä noin 2.5 kilometriä pohjoiseen.

Karttalehti: 2113 01

Kallioalueen pinta-ala: 29 ha Korkeus: 122 m.p.y Suht.korkeus: 40 m

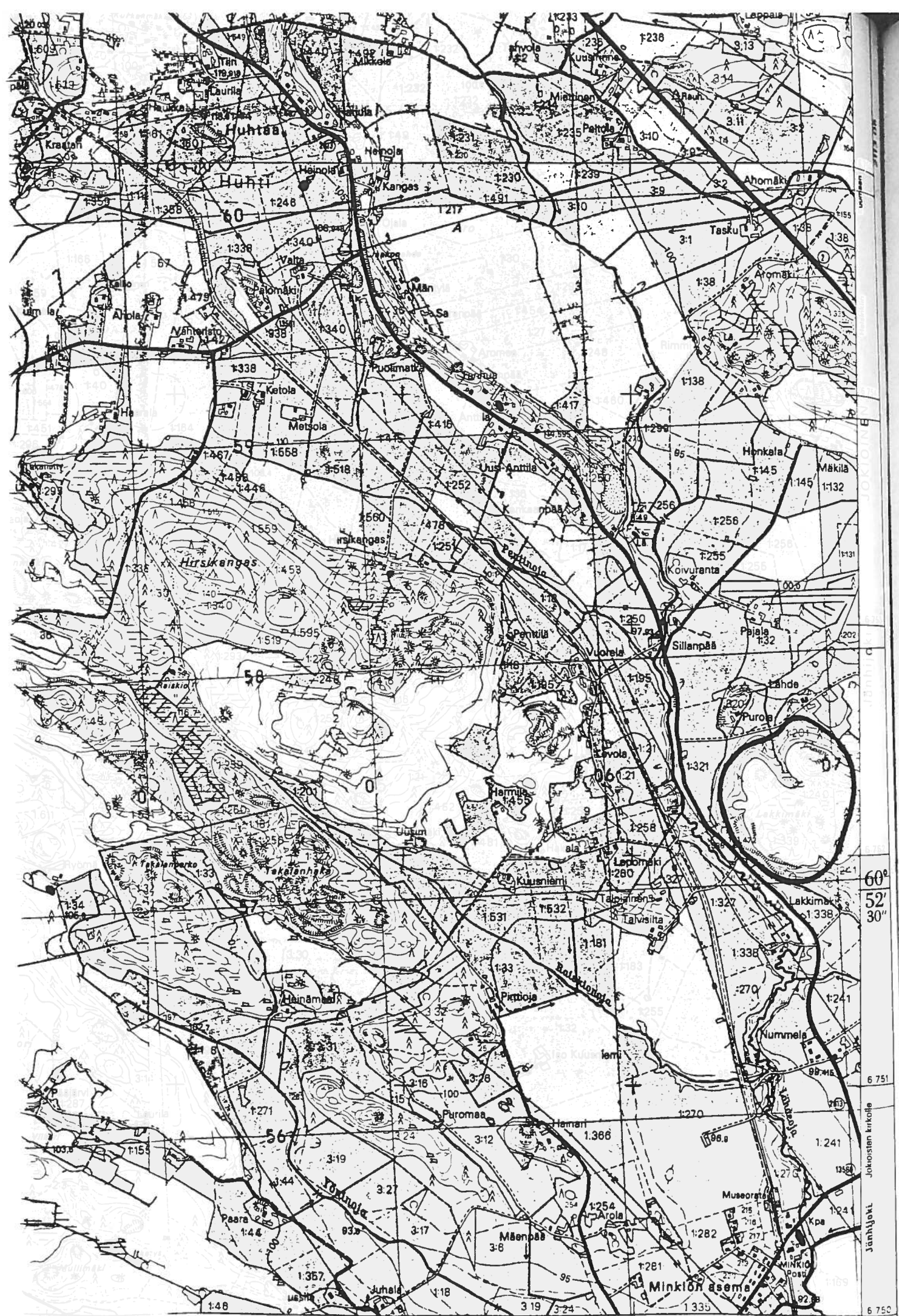
TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	2		-monikäyttö:	4
Maisema:	4		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	3

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Pappilankallion kallioperä on enimmäkseen granodioriittia, jossa esiintyy koostumusmuutoksia. Amfibolin määrän vaihdellessa aines vaihtuu dioriitista aina gabroon. Alue on geomorfologisesti melko tavanomainen. Viistojen ja porrasmaisten jyrkänteiden korkeudet vaihtelevat 10-20 metriin. Pohjoisosan jyrkänteessä on myös ylikaltevaa seinämää ja paikoin esiintyy massiivista lohkaroitumista. Pappilankallion profiili erottuu ympäristöstään epäselvästi ja ainoastaan pohjoisosan jyrkänteeltä näkyy pelto- ja metsämaisemaa. Alueen seinämien ja Jänhijoen välillä on edustavia lehtoja. Eteläosassa on lajistoltaan rikasta, hienoa suurruoholehtoa ja pohjoisosassa kuivempaa nuokkuhelmikkä-linnunhernetyypistä rinnelehtoa, jossa tavataan alueellisesti harvinaista syyälinnunhernettä. Jyrkänteillä, lakiosassa ja loivalla ylärinteellä kasvillisuus on tavanomaista ja enimmäkseen luonnontilaisuudeltaan heikkoa harvennusten ja taimikoiden vuoksi. Alueella on arvokasta lintulajistoa.

60°
52'
30"

6 751

Jokisten kirkko

Jänhyki

6 750

+ 9°

Kilpu

23° 25'

Minkio

Kuhla

Minkio

Kallioalue: Lakkimäki**Kunta: JOKIOINEN**

Sijaintitiedot: Jokioinen-Humppila -maantien itäpuolella noin 8 kilometriä Jokioisilta pohjoiseen.

Karttalehti: 2113 02

Kallioalueen pinta-ala: 29 ha Korkeus: 135 m.p.y Suht.korkeus: 40 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	4
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	3

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4**Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:**

Lakkimäki on rinteiltään jyrkkä kallioselännealue, jonka metsäisen profiili erottuu hyvin Lähdeojan peltoalueilta katsottuna. Alueen lakiosat ovat suolaikkuista metsämaastoa, jossa kalliojaljastumia on vähän. Länsijyrkäne on epämääräisesti porrasmainen viistojyrkäne, jonka korkeus on noin 20 metriä. Lounaisjyrkänteeltä avautuu puuston voimakkaasti rajoittamia maisemia pelloille, joilla risteilee useita sähkölinjoja. Pienet jyrkänteet ja terassit tuovat sisäiseen maisemaan monipuolisuutta, mutta pohjoisrinteen metsänhoitotoimet heikentävät lähimaisemia. Kallioalueen kivilaji on hienorakeista, selvästi liuskeista emäksistä vulkaniittia, joka on rakenteeltaan raitaista. Kivessä esiintyy paikoin uraliittisia hajarakeita, mikä antaa kivelle uraliittiporfyyriittisen rakenteen.

Lakkimäki on kasvillisuudeltaan monipuolinen kallioalue, jolla on erilaisia kangasmetsiä ja lehtoja sekä monipuolista kalliokasvillisuutta. Pohjoisrinteellä on enimmäkseen tuoretta lehtoa (OMaT) sekä puron varressa kosteaa saniais- ja suurruohotyypin lehtoa, jossa esiintyy mm. jokseenkin edustavia kotkansiipikasvustoja. Lounaisella alarinteellä on rehevää puolilehtoa, jolle on ominaista katajan ja taikinamarjan runsaus. Lounaisjyrkänteellä tavataan keskiravinteisia putkilokasvi- ja sammalyhteisöjä. Pohjoisrinteen kuusikkoa on harvennushakattu ja taimikkoja perattu. Myös pohjoisrinteeltä alkava puro on perattu. Lakiosassa esiintyy paikoin monikerroksisia metsiköitä, mutta alueella on myös vähäisiä poimintahakkuita ja jäkäläköt ovat paikoin kuluneita. Lounaisreunalla on maantie ja sen vierellä pensoitunut Lähdeojan joenvarsinotko. Lakkimäen laidalle on rakennettu uusi omakotitalo ja kohteen läheisyydessä on muutama maalaistalo.

Kallioalue: Huhkajankallion-Uusikallion kalliomaasto

Kunta: JOKIOINEN

Sijaintitiedot: Loimijoen pohjoispuolinen kallioalue Vaulammilta luoteeseen.

Karttalehti: 2113 01

Kallioalueen pinta-ala: 238 ha

Kallioalue muodostuu useista erikseen inventoiduista, samaan kalliomaastoon kuuluvista kallioselänteistä.

Huhkajankallio

Korkeus: 130 m.p.y

Suht.korkeus: 48 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	3
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	3

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Huhkajankallio sijaitsee Jokioisten Pohjanmaankulmalla laajemman kallioylänköalueen jyrkänteisellä pohjoisreunalla. Alueen jyrkänteet ovat muodoltaan pysty- ja viistoseinämäisiä ja edustavin, noin 20 metriä korkea kallioseinämä on Huhkajankallion koillissivulla. Kallioalueen länsiosassa kivilaji on granodioriittia, jossa esiintyy satunnaisesti leikkaavia graniittijuonia. Itäosan kallioperä on hienorakeista, selvästi suuntautunutta amfiboliittia, jossa esiintyy uraliittisia hajarakeita melko runsaasti tasaisena piroteena hienorakeisen perusmassan seassa. Kallioalue on biologisesti jokseenkin mielenkiintoinen. Aikoinaan harvennushakattujen mustikkatyypin kuusikoiden seassa esiintyy lehtomaisia laikkuja ja kuivuneen puron varressa on saniaisvaltaisia lehtolaikkuja. Edustavinta lehtokasvillisuus on pohjoisjyrkänteiden tyvellä, peltojen lähellä. Pääosin varjoisalla pohjoisjyrkänteellä esiintyy tavanomaista niukkaravinteista sammallajistoa, mutta paikoitellen seinämältä löytyy vaateliaampien sammalten muodostamia yhteisöjä. Rajauksen itäpäädyn pienen paljastuman päällä on emäksisellä kivialustalla myös ketolajistoa, mutta enimmäkseen lakiosien kalliokasvillisuus on karua. Rajauksen pohjoisreunalla on lähde. Kallioalue erottuu melko tasaisena metsäisenä harjanteena viljelymaisemien ja metsäisen kalliomaaston rajalla. Lakialueelta avautuu puuston osittain rajoittamia näkymiä ympäröiville metsä- ja peltoalueille. Lakiosaan on rakennettu mökki ja pienen lampareen rannassa on joitakin rakennelmia.

vaateliaampien sammalten muodostamia yhteisöjä. Rajauksen itäpäädyn pienen paljastumar päällä on emäksisellä kivialustalla myös ketolajistoa, mutta enimmäkseen lakiosien kalliokasvillisuus on karua. Rajauksen pohjoisreunalla on lähde. Kallioalue erottuu melko tasaisena metsäisenä harjanteena viljelymaisemien ja metsäisen kalliomaaston rajalla. Lakialueelta avautuu puuston osittain rajoittamia näkymiä ympäröiville metsä- ja peltoalueille. Lakiosaan on rakennettu mökki ja pienen lampareen rannassa on joitakin rakennelmia.

Uusikallio

Korkeus: 132 m.p.y

Suht.korkeus: 44 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	3
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	3

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Uusikallio sijaitsee Loimijoen pohjoispuolisessa peltojen ja kalliomäkien luonnehtimassa maastossa. Kallioalue on pitkänomainen, jyrkkärinteisestä ja osin jyrkänteisestä pääkukkulasta ja kahdesta loivarinteisestä pikkukukkulasta muodostuva kokonaisuus. Kivilajiltaan alue on tyypillistä vulkaniittia. Jyrkänteet ovat tavanomaisia, suhteellisen matalia ja muodoltaan viistoja tai porrasmaisia. Alueen tärkein arvo lienee maisemallinen. Uusikallion lakiosassa on selvästi kulunut näköalapaikka, jolta avautuu lounaaseen puuston rajoittamaa varsin monivivahteinen metsä- ja peltomaisema. Kallioalue erottuu lounaispuolen pelloille massiivisena, metsäisenä profiilina. Sisäistä maisemaa piristävät keskiosan kaksi kaunista nevalaikkua. Uusikallion eteläjyrkänteiden sammalyhteisöissä vallitsevat tavanomaiset oligotrofiset kalliosammalet. Tyven raoissa kasvaa myös hieman vaateliaampaa tummauurnasammalta. Yläosistaan kallio on melko avoin, rinteessä on katajia ja laella kitumännikköä. Kuivalla kalliorinteellä on poronjäkälien lisäksi runsaasti kalliokarstasammalta sekä napa- ja tinajäkälää. Jyrkänteiden edustan rinteessä on kuivahkoa käenkaali-oravanmarjatyyppin lehtoa, muualla kuusikot ovat käenkaali-mustikka sekä karuimmilla kohdilla mustikkatyyppisiä. Alue on linnustoltaan arvokas.

Mommomäki

Korkeus: 136 m.p.y

Suht.korkeus: 51 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	4	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	4
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	2
			-lähiympäristö:	3

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Mommomäki sijaitsee Loimijoen peltoalureunuksen pohjoispuolella. Selänne rajautuu ympäristöönsä kohtalaisen selvästi. Lakiosassa kalliopaljastumia on vähän. Mäen eteläreuna on porrasjyrkänteinen ja runsaan kiilarakoilun lohkoma rinne, jonka kokonaiskorkeus on 25 metriä. Alueen amfiboliitin liuskeisuus ja sen suuntainen laattarakoilu leikkaa eteläjyrkänteen yleissuuntaa vinottain ja on synnyttänyt eteläjyrkänteeseen kiilamaisia ja hieman ylikaltevia matalia pystyseinäpäpintoja. Alueen kuusivaltaisten tuoreiden ja lehtomaisten kankaiden luonnontilaisuus on hyvä. Alueella on vanhaa puustoa sekä kuolleita pysty- ja maapuita. Kuusivaltaisessa lakiosassa on myös mäntyvaltaisia laikkuja ja terassimaisen eteläjyrkänteen poronjäkälyhteisöt ovat lähes koskemattomia. Länteen suuntautuneen jyrkänteen yläosassa kasvaa harvinainen liuskarauniainen. Jyrkänteiden alaosissa on lehtomaisia kalliohyllyjä, joilla esiintyy mm. haisukurjenpolvea. Mommomäki sijaitsee maisemallisesti jokseenkin merkittävällä paikalla Loimijoen viljelysalueen reunalla. Mäki erottuu etelästä katsottuna metsäisenä kohoumana ja kallioilta avautuu paikoin lähes esteettömiä pelloille ja metsiin. Etelärinteen jäkälävaltaiset kalliot terasseineen yhdessä luonnontilaisen puuston kanssa nostavat sisäisten maisemien arvoa.

Hirvenkarkaus

Korkeus: 132 m.p.y

Suht.korkeus: 40 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

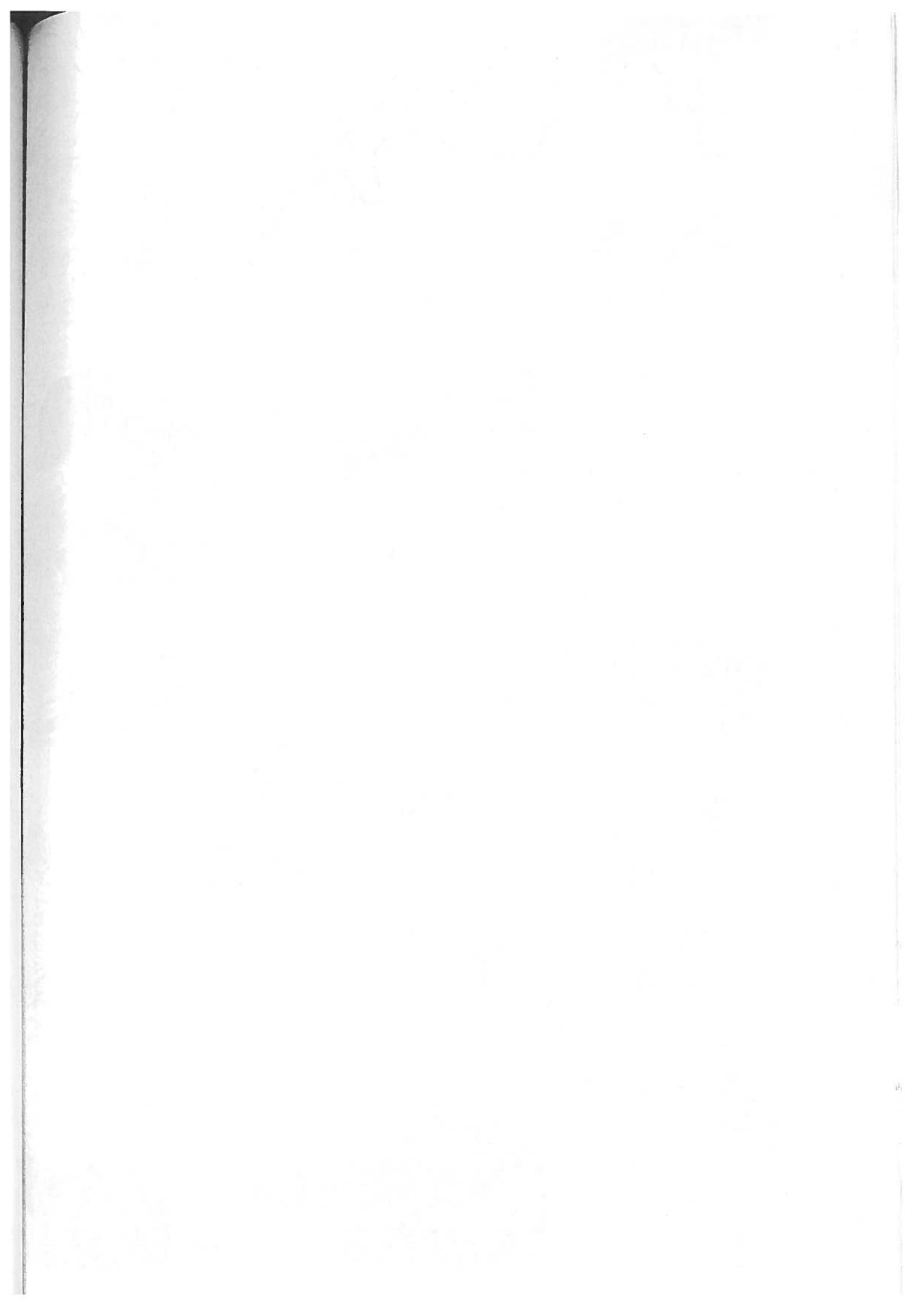
Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	3
Maisema:	4		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	3

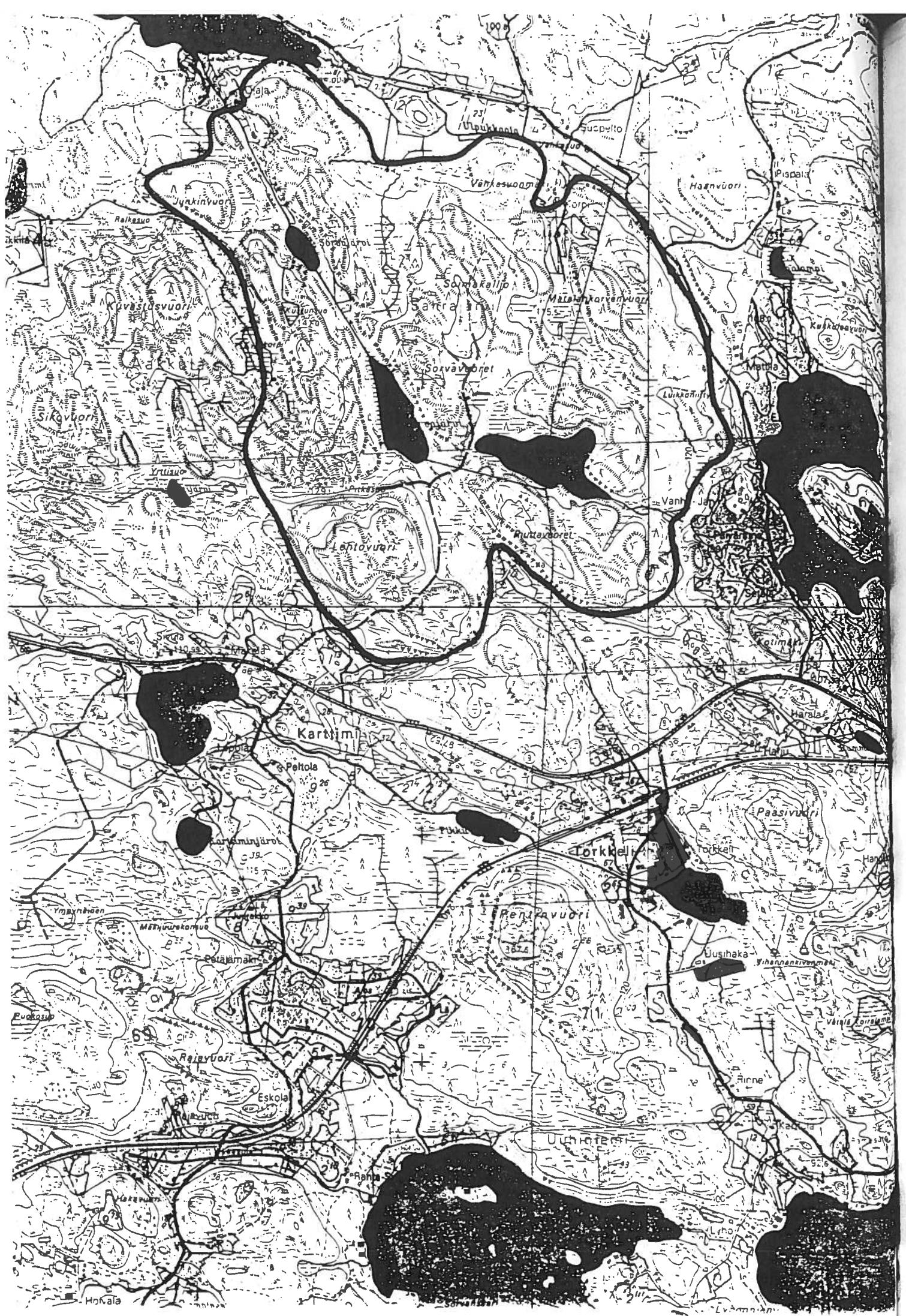
KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 5

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Kallioalue sijaitsee Jokioisten laajojen peltoaukeiden pohjoisrajan tuntumassa, Loimijoen pohjoispuolella. Alue on merkittävä erityisesti osana laajempaa arvokasta kallioaluekokonaisuutta. Hirvenkarkaus erottuu massiivisena metsäisenä selänteenä peltojen keskellä. Sen suhteellinen korkeus on 40 metriä. Korkein jyrkänte on Hirvenkarkauksen länsiseinä, joka on yli 10 metriä korkea. Seinämän päältä näkyy läheiselle pellolle ja metsänreunaan. Sisäiset maisemat ovat talousmetsien luonnehtimia ja tavanomaisia.

Kohde on kallioperältään vulkaniittia. Kalliokasvillisuus on enimmäkseen tavanomaista ja karua, mutta Hirvenkarkauksen itäkukkuloiden tyvellä on myös mesotrofisia tummauurnasammalrakoja. Useimpien kukkuloiden lailla on epäyhtenäisiä, paikoin kuluneita poronjäkälikköjä ja Repomäen kaakkoiskalliolla kasvaa kuivien kallioiden lajeja, kuten kissankäpälää, lituruohoa sekä ukontulikukkaa. Alueella vallitsevat kuivat, tuoreet ja lehtomaiset kangasmetsät, joita on paikoin hakattu ja harvennettu. Lehtolajeja, kuten mustakonnanmarjaa ja tesmaa tavataan varsin niukasti. Mäillä on jonkin verran soistuneita kuusikoita ja pieni luhtainen ruoho- ja heinäkorpilaikku keskimmäisten kallioiden välissä. Läntisimmän kallion tyvellä on läheisen maatalon lehmihaka.

Kallioalue: Riuttavuoret-Junkinvuori
Kunta: JUUPAJOKI-LÄNGELMÄKI-ORIVESI

Sijaintitiedot: Karttimissa Oriveden, Juupajoen ja Längelmäen rajalla.

Karttalehti: 2142 08, 2142 11

Kallioalueen pinta-ala: 371 ha Korkeus: 175 m.p.y Suht.korkeus: 65 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	3
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Biologisesti ja maisemallisesti merkittävä kokonaisuus, jonka halkaisee jyrkänteinen murroslaakso. Kallioalue rajaa luoteispuolella avautuvaa Juupajoen valtakunnallisesti arvokasta kulttuurimaisemakokonaisuutta. Alue hahmottuu korkeina metsäisinä selänteinä, mutta pohjoispuolelle näkyy myös kalliopintoja. Näköaloja avautuu korkeimmilta lailta ja jyrkänteiden päältä. Sisäinen maisema on edustavimmillaan lampien ympäristössä. Jyrkännemuodot ovat rinteillä pääasiassa porrasmaisia. Alueen kalliooperä on kivilajistoltaan monipuolinen, mutta tavanomainen. Kalliooperä on pääasiassa graniittiutunutta sarvivälkepitoista porfyyrasta granodioriittia, jota leikkaavat graniittijuonet. Kallioalueen keskiosa on keskirakeista graniittia. Graniitissa ja granodioriitissa esiintyy yleisesti pieniä gabro- ja haamumaisia kiillegneissimurskaleita sulkeumana (Laitakari 1986). Lehtovuoren lounaisreunalla kalliooperässä on myös heterogeenistä kiillegneissia, jonka yhteydessä on happamia-intermediäärisiä vulkaanissedimenttisen aineksen välikerroksia. Paikoin esiintyy seassa myös uraliittiporfyriittipatjoja.

Alueen sisään jää kolme lampea, joista varsinkin Kolu on luonnonsuojelullisesti arvokas (Saura & Saura 1993). Kolu on kirkasvetinen, enimmäkseen kalliorantainen lampi, jolla esiintyy kuikkia. Kalliokasvillisuus on pääosin karua, mutta Ison Sorvajärven itärannan jyrkänteellä on myös mesotrofista kasvillisuutta. Lakialueitten melko pienialaiset poronjäkäliköt ovat kulumattomia. Alarinteillä on lehtomaisia kangasmetsiä sekä paikoin tuoretta lehtoa. Alueen monimuotoisuutta lisäävät lukuisat pienet soistumat. Alueelle tulee lounaasta metsäautotie, jonka varsilla on avohakkuita. Kolu-lampi on suosittu retkikohde, jonka rannoilla on polkuja ja nuotiosijoja.

Nok = -7°

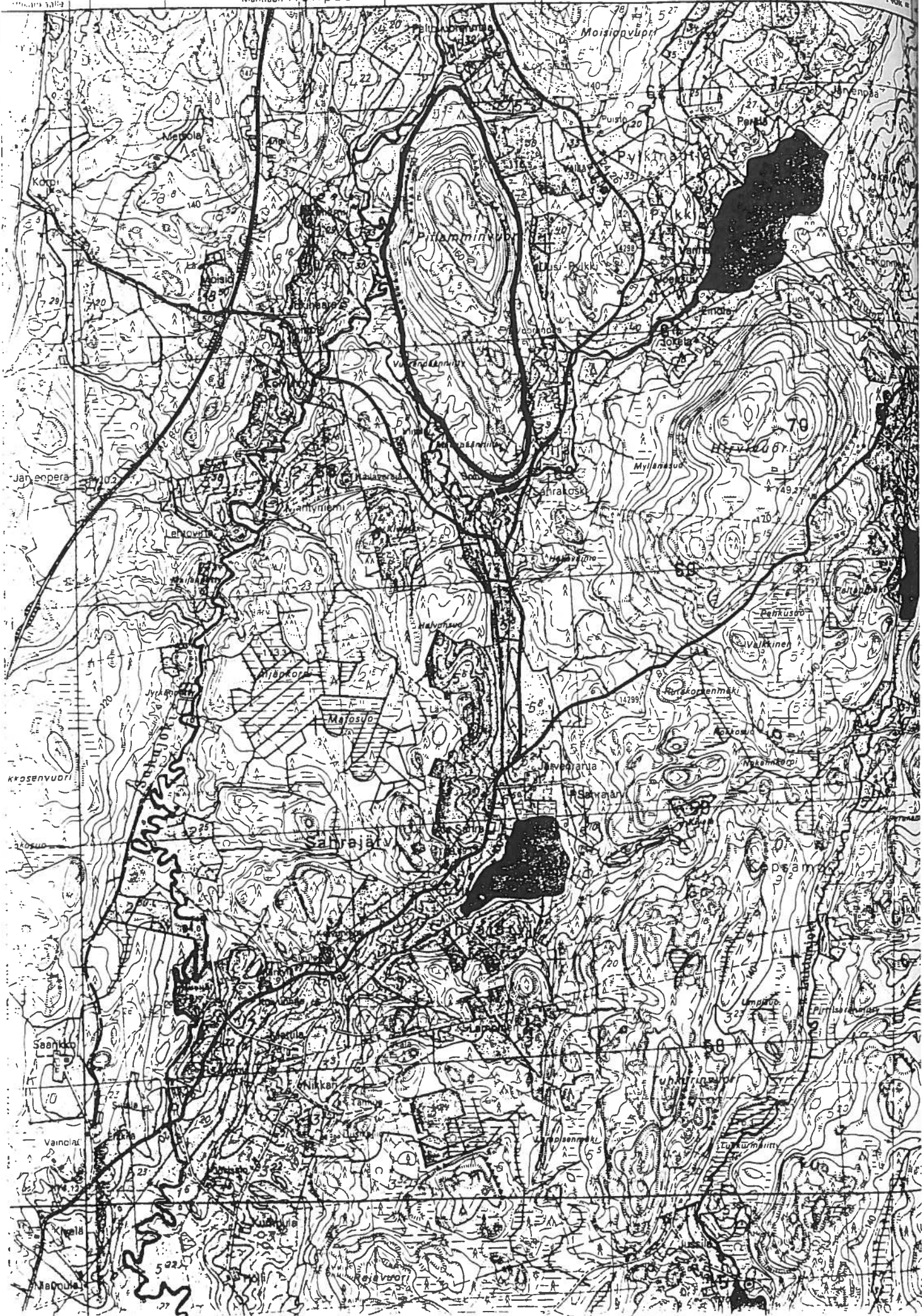
Manttaan Hulpas 24° 30'

Lylyyn

Hirvijärvi

528

Nok =

Kallioalue: Piilamminvuori**Kunta: JUUPAJOKI**

Sijaintitiedot: Sahrakoskella valtatie 58:n itäpuolella sijaitseva kallio Sahajoen rannalla n. 6 km Juupajoen kirkolta koilliseen.

Karttalehti: 2142 09

2

Kallioalueen pinta-ala: 63 ha Korkeus: 175 m.p.y Suht.korkeus: 80 m

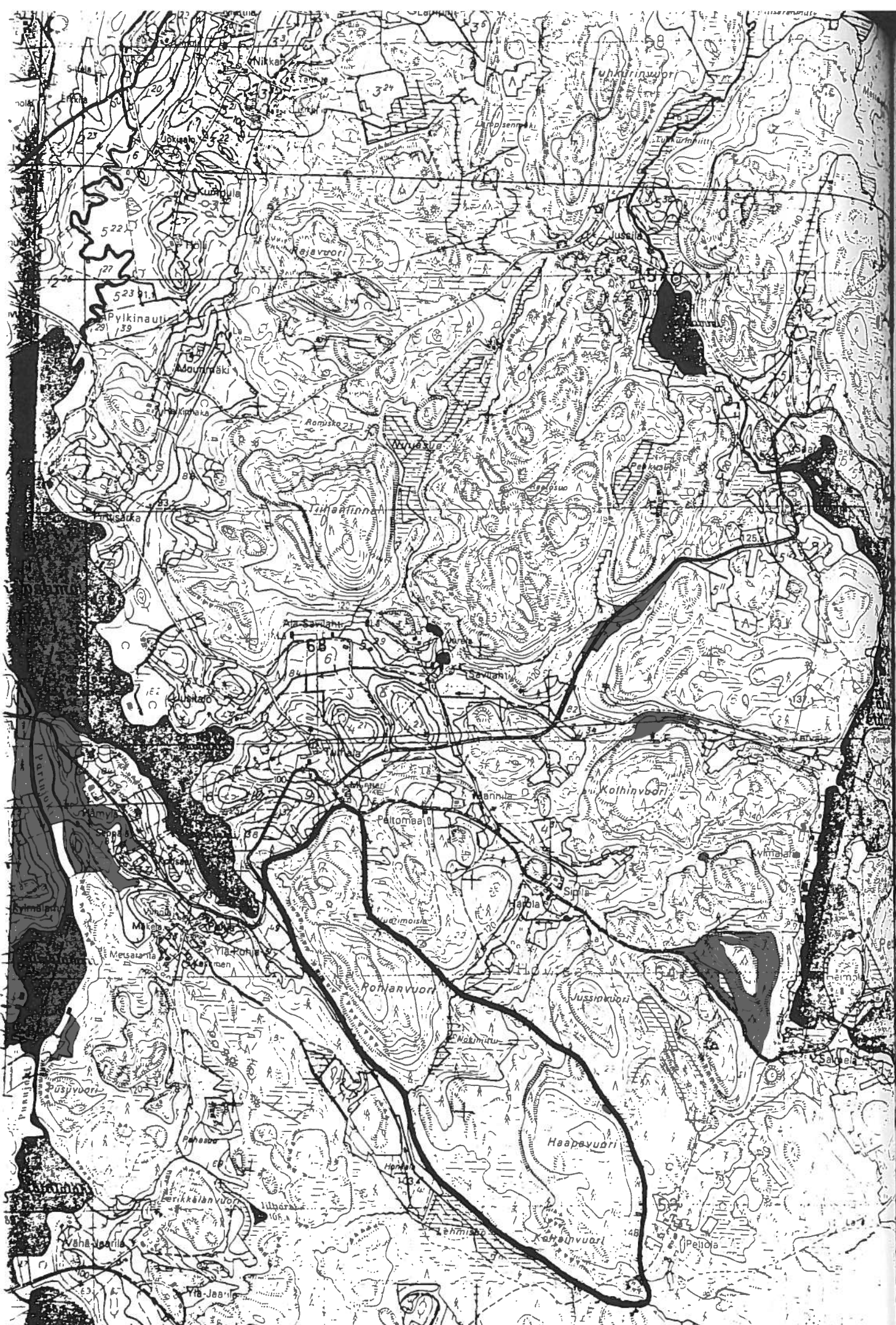
TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	3
Maisema:	2		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 3**Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:**

Piilamminvuori kohoo Sahajoen laaksosta ja sijaitsee maisemallisesti tärkeällä paikalla, sillä eteläpuolella avautuu Juupajoen valtakunnallisesti arvokas kulttuurimaisemakokonaisuus. Laajat silokalliopinnat ja jyrkänteet erottuvat erittäin edustavina itäpuoliselle paikallistielle. Sekä itä- että länsirinteeltä avautuu näköaloja kulttuurimaisemaan ja kaukaisille metsäalueille. Silokalliopinnat ovat Pirkanmaan oloissa poikkeuksellisen laajoja ja maisemaltaan avaria. Jyrkänteet ovat muodoltaan pääasiassa viistojyrkänteisiä kalliorinteitä. Länsijyrkänten kokonaiskorkeus on noin 50 metriä ja rinteessä esiintyy paikoin irronneita kalliolohkoja. Itäisivulla jyrkänteet ovat porrasmaisia. Kallioalueen pääkivilaji on raekooltaan vaihteleva porfyyrigraniittia. Satunnaisesti kivessä esiintyy myös kiillegneissi- ja dioriittisulkeumia.

Alue on biologisesti arvokas etenkin edustavan silokalliokasvillisuutensa ansiosta. Lajisto on melko niukka, mikä on tyypillistä karulle kasvualustalle. Jäkälä- ja sammalmosaiikin seassa kasvaa Pirkanmaalla melko harvinaista kalliohatikkaa ja kalliokohokkia. Muualla kuin silokallioilla kasvillisuus on melko tavanomaista. Rinteillä on erityyppisiä kangasmetsiä ja paikoin rämeitä. Pohjoisrinteellä on taimikkoa ja alueen läpi kulkee polku.

Kallioalue: Pohjanvuori-Koirainvuori Kunta: JUUPAJOKI

Sijaintitiedot: Juupajoen kirkonkylän tuntumassa Kopsamo-järven kaakkoispuolella sijaitseva kallioalue.

Karttalehti: 2142 09

8

Kallioalueen pinta-ala: 121 ha Korkeus: 183 m.p.y Suht.korkeus: 90 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	3
Maisema:	2		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	1

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Pohjanvuoren-Koirainvuoren kalliojakso rajaa valtakunnallisesti arvokasta Juupajoen kulttuurimaisemakokonaisuutta. Maisemallisesti näyttävin osa on Pohjanvuori, joka rajautuu jyrkänteisenä peltoon. Kokonaisuudessaan alue erottuu korkeina metsäisinä selänteinä Kopsamo-järven takaa katsottuna. Pohjanvuoren jyrkänteiden päältä avautuu luontaisesti kauniita näköaloja järvelle ja edustavaan kulttuurimaisemaan. Sisäinen maisema on myös melko vaihteleva. Länsisivujen jyrkänteiset kalliopinnat ovat paikoin jäätikön pyöristämiä ja kohtalaisen edustavia. Edustavimmat jyrkänteet sijaitsevat Pohjanvuoren lounaissivulla, jossa massiivisin jyrkänne kohoaa peltolaaksosta 25 metrisenä heikosti porrasmaisena seinämänä. Jyrkänteiden alarinteillä esiintyy paikoin pienialaisia louhikkoja.

Alueen kallioperä on pääasiassa migmatiittista kiillegneissia. Kiillegneissi on koostumukseltaan melko psammiittista, mutta siellä täällä on satunnaisesti amfiboliittisia välikerrosten jäänteitä. Alueen pohjoisreuna on karkearakeista porfyrygraniittia. Kiillegneissin ja porfyrygraniitin kontakti sijaitsee Pohjanvuoren lakialueella, josta se kulkee länsi-itäsuuntaisena alueen poikki (Laitakari 1986). Pohjanvuoren lounaisjyrkänteen puolivälissä on pieni graniitin breksioima hornblenditti. Kiillegneissin liuskeisuuden mukainen laattarakoilu on runsasta. Kallioiden rakopinnoilla esiintyy paikoin hieman epidoottia. Alue on biologisesti merkittävä etenkin linnustollisesti arvokkaiden Pohjanvuoren ja Koirainvuoren jyrkänteiden vuoksi. Kasvillisuus on myös rehevämpää kuin seudun muilla kallioalueilla. Jyrkänteet ovat lajistoltaan enimmäkseen tavanomaisia, mutta tyvien rapautumaonkaloista löytyy myös mesotrofian merkkejä. Jyrkännejakson juurella on kallionaluslehtoa, jonka kasvillisuus on paikoin muuttunut hakkuiden vuoksi.

[illegible]

Kallioalue: Hirvivuori**Kunta: JUUPAJOKI**

Sijaintitiedot: Sahrakoskella Pylkinjärven eteläpuolella sijaitseva kallio n. 6 km Juupajoen kirkolta koilliseen.

Karttalehti: 2142 09

9

Kallioalueen pinta-ala: 94 ha Korkeus: 190 m.p.y Suht.korkeus: 82 m

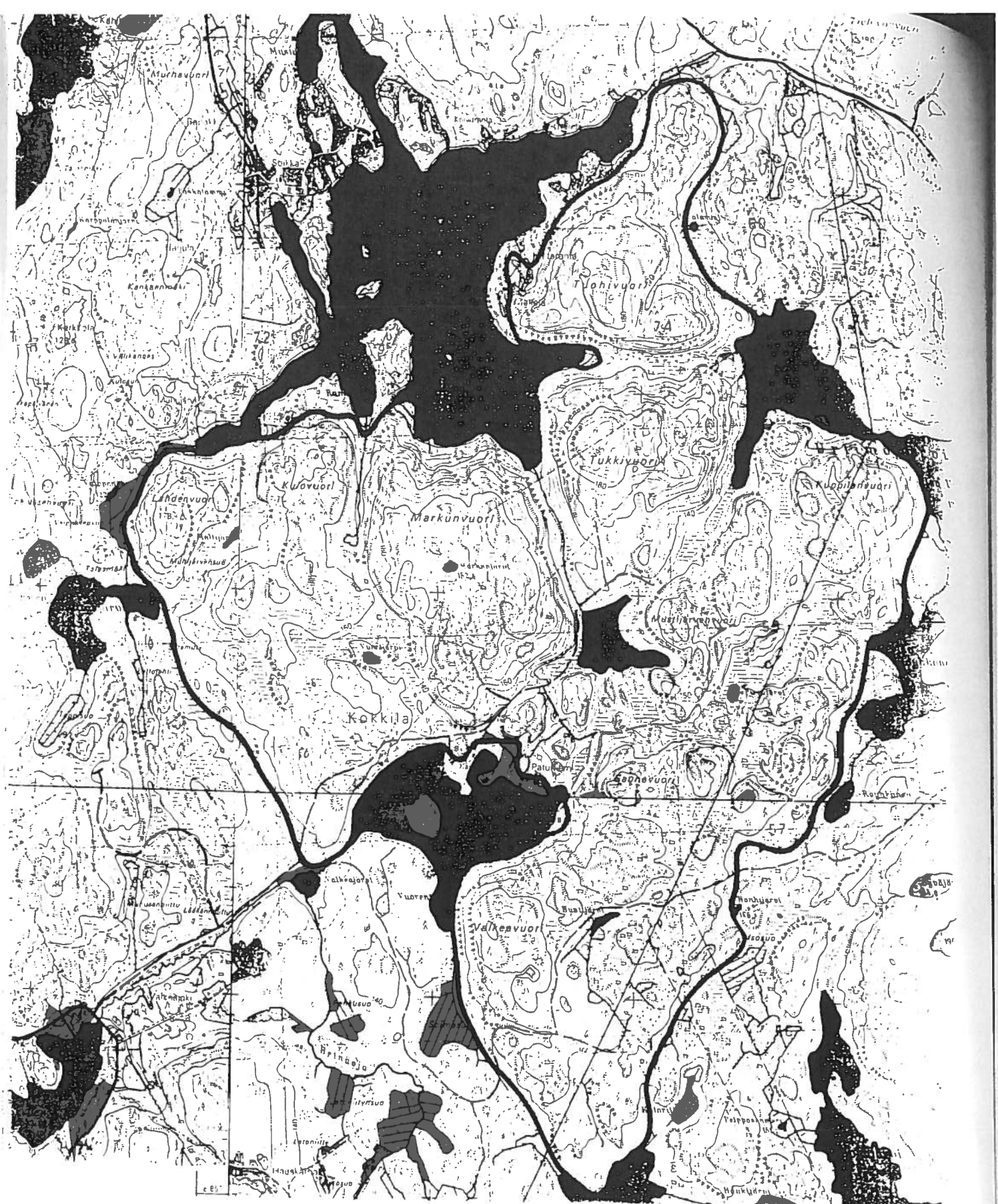
TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	3
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4**Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:**

Pienen Pylkinjärven rannalla sijaitseva Hirvivuori on etenkin geologisesti arvokas kallioselänne, joka rajaa Juupajoen valtakunnallisesti arvokasta kulttuurimaisemaa. Alue erottuu länsipuoliselle tielle varsin selkeästi korkeana metsäisenä selänteinä. Luoteisrinteen kalliopinnat erottuvat jonkin verran alueen ulkopuolelle. Luontaisesti lähes avoimelta luoteisrinteen kalliojaljastumalta avautuu kaunis maisema Pylkinjärvelle ja viljelyalueille. Lähimaisemallisesti arvokkaat, avarat silokalliot kiertävät Hirvivuorta nauhana, joka jyrkkenee alaspäin mentäessä viisto- ja jyrkänteiksi rinteiksi. Pohjoispäässä on kalliotörmä, johon on jäätikön ja veden kuluttamana syntynyt 40 metriä jatkuva rakoiluluola. Kallioalueen kivilaji on tyypillistä porfyrygraniittia, jota keski- ja tasarakeiset graniittijuonet leikkaavat. Graniittijuonet ovat osittain hiertyneitä ja niihin on muodostunut kalimaasälpäporfyroblasteja. Satunnaisesti porfyrygraniitissa esiintyy myös pieniä kiillegneissi- ja dioriittisulkeumia.

Alue on karu ja biologisesti melko tavanomainen. Silokallioiden kasvillisuus on hyvin karua, mutta luonnontilaisuudessaan melko edustavaa. Hirvivuorella kasvaa Pirkanmaalla melko harvinaista kalliokohokkia. Luoteis- ja etelärinteillä on taimikoita. Kangasmetsä on tavanomaista, enimmäkseen mustikkatyyppiä. Jyrkännekasvillisuus on ominaista karulle varjoseinämälle. Itälaidalla on muuta osaa rehevämpää kangasmetsää sekä metsäkorte- ja saniaskorpea kosteammissa kohdissa.

Kallioalue: Tuohivuori-Valkeavuori
Kunta: JUUPAJOKI-LÄNGELMÄKI

Sijaintitiedot: Juupajoen ja Längelmäen rajalla Muhujärven ja Urtimojärven välissä sijaitseva laaja kallioalue 8 km Juupajoen kirkolta.

Karttalehti: 2142 09, 2142 12

Kallioalueen pinta-ala: 921 ha Korkeus: 203 m.p.y Suht.korkeus: 80 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

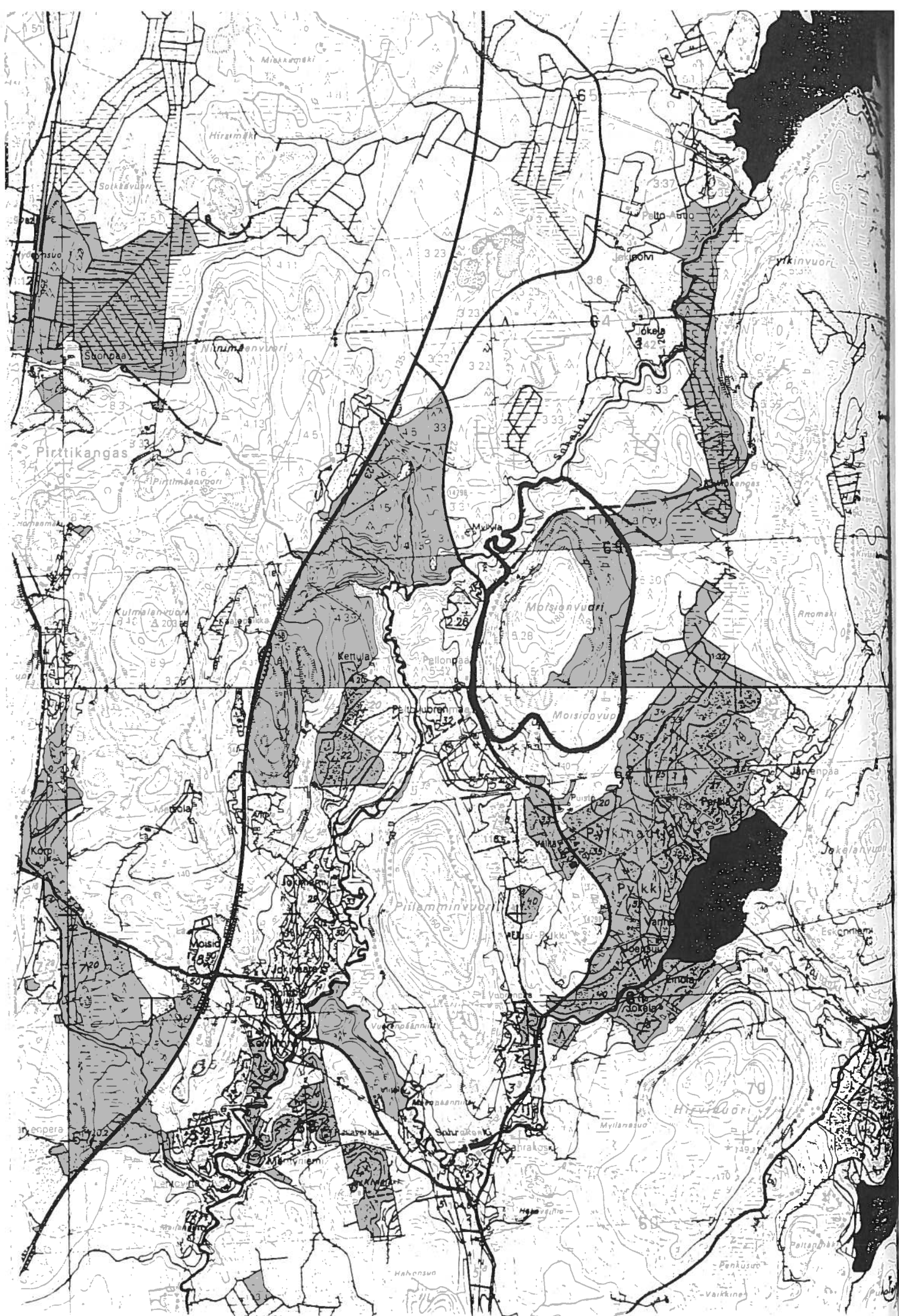
Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	3
Maisema:	2		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 3

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Erittäin laaja, korkeista kallioselänteistä muodostuva alue, joka on maisemallisesti hyvin arvokas kokonaisuus. Useilla kallioilla on massiivisia porrasmaisia jyrkäniteitä ja jyrkäniteisiä rinteitä, joiden korkeus vaihtelee 40-60 metrin välillä. Alue rajautuu lähes joka puolelta erittäin selkeästi vesistöön. Yksittäiset huiput erottuvat selvärajaisina metsäisinä selänteinä ja kalliopinnat näkyvät ulospäin ainakin Tuohi-, Tukki- ja Valkeavuorella. Tukki- ja Valkeavuorelta näkyy puuston lomitse kaunis erämainen järvinäkymä sekä hyvin kaukana siintäviä metsäalueita. Rantakallioiden, jyrkäniteiden ja paikoin hyvin laaja-alaisten silokallioiden sisäinen maisema on erittäin edustava.

Alueen kallioperä on karkearakeista porfyrygraniittia, jossa esiintyy paikoin apliittigraniittia juonina ja laajempialaisina osueina. Porfyrygraniitissa esiintyy paikoin sulkeumana kookkaita gabromurskaleita (Laitakari 1986). Kallioalue on erämainen ja biologisesti monipuolinen ja arvokas. Jyrkännekasvillisuus ei ole erityisen hyvin kehittynyttä, mutta silokallioiden kasvillisuus on edustavaa ja kulumatonta. Tukki- ja Valkeavuoren länsirinteellä on erittäin edustavaa kallionaluslehtoa, jossa on myös lahoa lehtipuuta. Muualla alueella on monin paikoin hakkuita. Biologista monimuotoisuutta lisäävät lukuisat soistumat. Alueen keskellä oleva Mustijärvi on pienvesikartoiuksessa todettu luonnonsuojelullisesti arvokkaaksi (Saura & Saura 1993). Valkeavuoren seinämällä on aikoinaan pesinyt muuttohaukka, joka on nykyisin hävinnyt koko Etelä-Suomesta.

Kallioalue: Moisionvuori

Kunta: JUUPAJOKI

Sijaintitiedot: Sahrakoskella valtatie 58:n itäpuolella sijaitseva kallio Sahajoen rannalla n. 8 km Juupajoen kirkolta koilliseen.

Karttalehti: 2142 09, 2231 07

Kallioalueen pinta-ala: 61 ha Korkeus: 185 m.p.y Suht.korkeus: 65 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	3
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Moisionvuori on Sahajoen laaksosta jyrkäkkoesti kohoava kallio, joka sijaitsee maisemaltaan arvokkaassa ympäristössä. Alue erottuu länsipuoliselle tielle korkeana, lähinnä metsäisenä selänteinä. Vuorelta avautuu laajahkoja metsänäkymiä sekä kulttuurimaisemaa. Vuorta kiertävät maisemallisesti edustavat silokalliopaljastumat jyrkkenevät alaosassaan aina pystyiksi ja ylikalteviksi jyrkänteiksi. Itäpuolen kalliot ovat huomattavasti pienempiä ja jyrkänteet porrasmaisia ja peitteisiä. Kallioalueen pääkivilajina on porfyyrinen granodioriitti, jossa ainakin länsireunalla on graniittia melko epämääräisinä osueina. Kallion rakoilu on melko vähäistä.

Alue on biologisesti arvokas lähinnä edustavan karun alustan kalliokasvillisuutensa ansiosta. Silokallioilla kasvaa hyvin harvaa kalliomännikköä ja edustavia jäkälä-sammalkasvustoja, joiden seassa esiintyy Hämeessä melko harvinaiset kalliohatikka ja kalliokohokki. Jyrkännekasvillisuus ei sen sijaan ole kovin edustavaa. Etelärinteellä on hakkuita. Rinteiden kangasmetsäkasvillisuus on tavanomaista. Rehevämpää kasvillisuutta esiintyy pohjoisrinteen alaosassa. Mutkitteleva Sahajoki on yläjuoksultaan luokiteltu luonnonsuojelullisesti kohtalaisen arvokkaaksi, sillä joessa elää rapu- ja purotaimen- ja/tai järvitaimenkanta, se on saukon reviiriä ja koskikaran talvehtimispaikka (Saura & Saura 1993).

Kallioalue: Kuivajärven kallio**Kunta: JUUPAJOKI-RUOVESI**

Sijaintitiedot: Ruoveden ja Juupajoen rajalla, Hyytiälän metsäaseman vieressä sijaitseva Kuivajärven rantakallio valtatie 66:n koillispuolella.

Karttalehti: 2231 04

12

Kallioalueen pinta-ala: 32 ha Korkeus: 175 m.p.y Suht.korkeus: 34 m

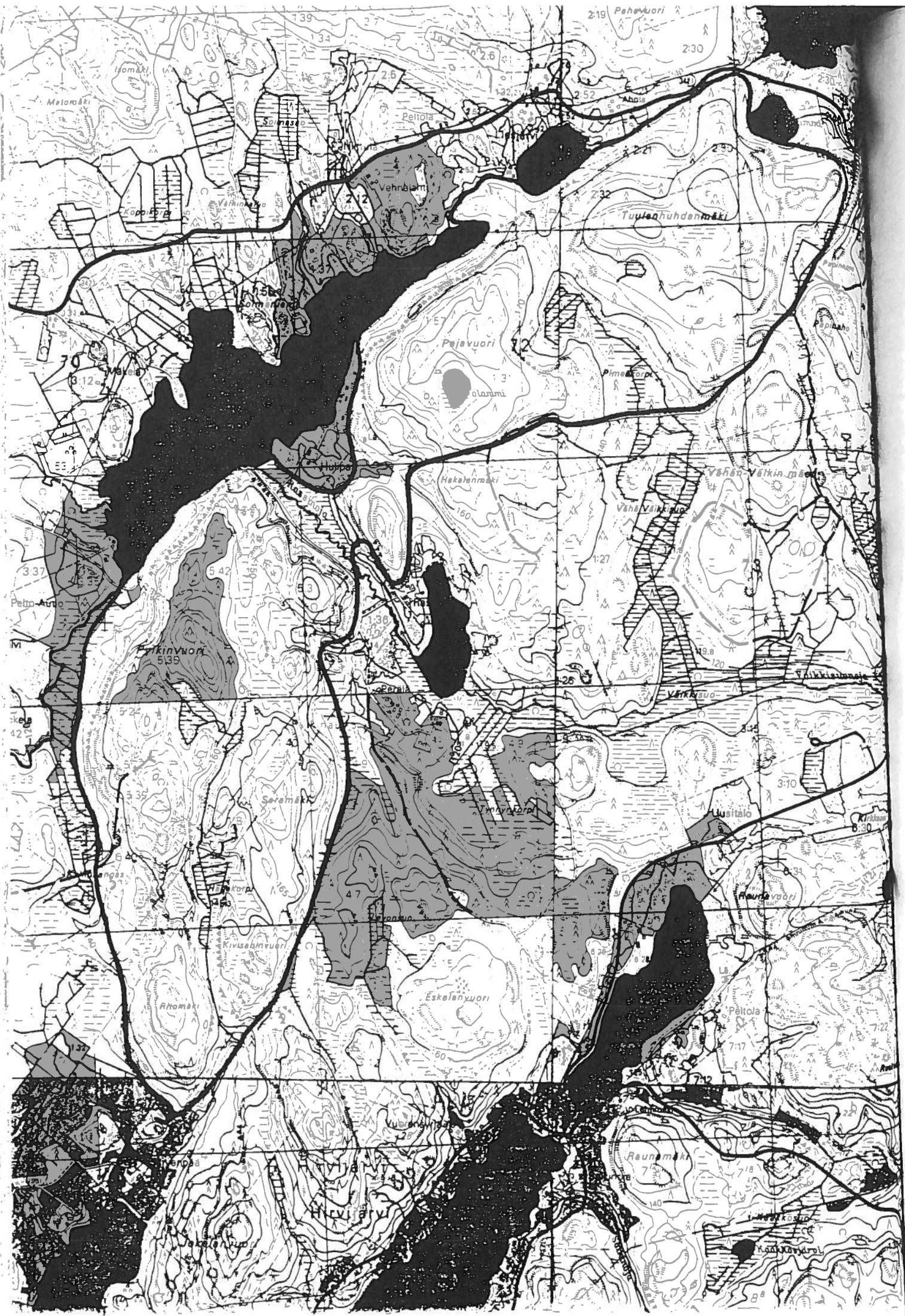
TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	2
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	2
			-lähiympäristö:	2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4**Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:**

Kuivajärven itärannalla sijaitseva kallioselännejakso, joka sijaitsee kapeana järvijaksona ja metsänotkelmina jatkuvan luode-kaakkosuuntaisen murroslinjan reunalla. Länsirinteen tyvellä on jäätikön hiomia pieniä silokallioita sekä noin 10 metriä korkea pystyjyrkänne. Kapean lakiosan paljastuma-alueet ovat pieniä. Jyrkänteet ja muut rantakalliot erottuvat vastarannalle hyvin. Rantakallioilta avautuu kauniita näköaloja erämaiselle Kuivajärvelle. Kalliopaljastumat eivät ole kovin suuria, mutta iäkkään metsän avara pienmaisema on kaunis.

Alueen kallioperä on osa laajaa syväkivialuetta. Kivilaji on pääasiassa vaaleanharmaata graniittia, jonka sulkeumana esiintyy paikoin granodioriittia (Laiti 1976). Alueen graniitti on paikoin melko ehjää harvareakoista kiveä. Alue on metsähallituksen luonnonhoitometsää, joten puusto on tavallista iäkkäämpää. Keskiosassa on varsin syvä puolaakso, jossa on edustavaa saniaislehtoa, saniaiskorpea ja tuoretta lehtoa. Kalliokasvillisuus on karua, mutta varsin monipuolista. Rantajyrkänteet ovat paisteisia ja jäkälävaltaisia, kun taas hieman rannan takaa kohoavat varjojyrkänteet ovat sammalvaltaisia. Rantakallioilla kasvaa kaksi seudulla harvinaisehkoa kasvilajia, pohjoista pahtanurmikkaa ja eteläistä kalliokohokkia. Alueella on paljon käytetty polkuverkosto ja näköalapaikat ovat jonkin verran kuluneita.

Kallioalue: Pylkinvuori-Tuulenhuhdanmäki**Kunta: JUUPAJOKI**

Sijaintitiedot: Juupajoen pohjoisosassa Hulippaanjärven etelärannalla sijaitseva laaja kallioalue valtatie 58:n länsipuolella.

Karttalehti: 2231 07, 2231 10

13

Kallioalueen pinta-ala: 365 ha Korkeus: 190 m.p.y Suht.korkeus: 73 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	3
Maisema:	2		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4**Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:**

Maisemallisesti arvokasta kallioaluetta reunustavat osittain järvioltaat. Pylkinvuoren ja Pajavuoren luoteissivut ovat viisto- ja porrasjyrkänteitä sisältäviä kalliorinteitä, joiden korkeus on parhaimmillaan 50 metriä. Viistojyrkänteisillä osilla on melko laajoja ja edustavia jäätikön hiomia kalliopintoja. Korkein huippu on Pajavuori, jonka suhteellinen korkeus Hulipasjärvestä on 73 metriä. Pajavuoren edustava jyrkänte erottuu kauniina järven vastarannalle ja myös parhaat näköalat avautuvat sieltä. Sisäisen maiseman edustavia osia ovat Pajavuoren avarat jyrkännemaisemat sekä pieni erämainen Paskolammi.

Alueen kallioperä on kivilajiltaan karkearakeista porfyryigraniittia (Laiti 1976). Graniitti on kauttaaltaan varsin ehjää ja lohkeaa säännöllisen kuutiorakoilun mukaisesti. Biologinen arvo liittyy biotooppien monipuolisuuteen. Hyvin korkealla Pajavuoren laella sijaitseva suorantainen Paskolammi on pienvesikartoituksessa luokiteltu luonnonsuojelullisesti kohtalaisen arvokkaaksi (Saura & Saura 1993). Viistoilla kalliopinnoilla on paikoin edustavia poronjäkälä-tierasammalkasvustoja, muuten kasvillisuutta hallitsevat kangasmetsät, joista osa on hakattu. Monimuotoisuutta alueelle tuovat soistumat ja purot. Alueen keskellä olevan Rassinojan varrella on ruoho- ja heinäkorpea. Sahajoki on luokiteltu pienvesikartoituksessa yläjuoksultaan kohtalaisen arvokkaaksi. Joessa on rapu- sekä purotaimen- ja/tai järvitaimenkanta, se kuuluu saukon reviiriin ja on koskikaran talvehtimispaikka (Saura & Saura 1993).

